

ПРЕС КЛИПИНГ

8. август 2011.

Правда ПРИВРЕДНИ ПРЕГЛЕД РТВ

НАСЛОВИ

- Фирме у минусу 2.000 милијарди; (стр.2)
- Болест удара по цепо; (стр.3)
- Сезонци дневно зараде и 2.000 динара; (стр.5)
- Државе на ивици банкрота – и шта ако „падну“; (стр.6)
- Ради а не прима плату 300.000 радника; (стр.7)
- Зрењанинска пивара у бурету без дна?; (стр.9)
- ПУТАРИ НИБЕНСА БЛОКИРАЈУ ГРАНИЦУ!; (стр.10)
- Процена свести, па отказ; (стр.10)
- Последња нада за инвалиде рада; (стр.12)
- Путари између банке и државе; (стр.13)

Фирме у минусу 2.000 милијарди

Д. И. КРАСИЋ

Расте задуженост српске привреде, као и број фирми зрелих за стечај. Још 464 предузећа у јулу стекло услов за аутоматски стечај

БРОЈНИ протести запослених, који захтевају исплату зарада али и да им се омогући да раде, најбоље одсликавају стање српске привреде. Предузећа су презадужена, хронично велики ликвидни, а само ове године 8.103 их је испунило услове за аутоматски стечај. Лане их је, подсетимо, са овим условом било 13.783, а до године се услови поштравају, па ће у стечај ићи сви којима су рачуни у непрекидној блокади не две године, већ 12 месеци.

У Србији послује, према подацима Агенције за привредне регистре, тачно 106.786 предузећа. Међутим, анализе показују да четвртина од овог броја нема ниједног запосленог. Уз то, висока стопа задужености представља велики проблем, пошто из године у годину расте. Краткорочним кредитима привредници покушавају да реше проблем, па сада имамо ситуацију да је сваки позајмљени динар покривен са свега 55 пара сопственог капитала. А само годину пре овај износ је био 65 пара. Кумулирани губици српске привреде износе готово две хиљаде милијарди динара, а стопа изгубљеног капитала је 36,5 одсто.

Најновији подаци Народне банке Србије показују да је 464 предузећа у претходном месецу испунило услове за покретање стечаја због непрекидне блокаде рачуна у трајању од две године. Међу овим компанијама су и Трговинско предузеће „Јабука“, угоститељско и трговинско предузеће „Вишњица“, али и грађевинска фирма „Партизански пут“, чланица „Нибенс групе“, чији радници већ данима протестују тражећи исплату заосталих плана, деблокаду рачуна и омогућавање наставка пословања.

Судбина ових фирми готово је извесна: НБС списак са њиховим подацима сваког месеца доставља надлежним привредним судовима. Ако нема заинтересованих поверилаца који би покренули редовни, покреће се поступак аутоматског стечаја, када приход од продаје имовине иде држави.

Ситуација ће, што се тиче услова за аутоматски стечај, бити све гора по фирме. Тренутно 64.518 предузећа, установа, радњи, агенција... има блокиране рачуне у банкама на име доспелих дугова који, без камате, премашују 209 милијарди динара.

ИЗЛАЗ У ИЗВОЗУ И КОМПЕНЗАЦИЈИ

ЕКОНОМИСТА Мирослав Здравковић сматра да излаз постоји, а он је у повећању извоза и отварању нових радних места у производњи. То ће повећати девизне приходе и омогућити већу ликвидност кроз више динара на тржишту.

- Прво треба идентификовати кључне изворе неликвидности, да ли она потиче од сектора становништва, од сектора предузећа који се задужује према иностранству, или од сектора јавних предузећа - наводи Здравковић. - Тек потом следи компензација или било који други начин за решавање проблема.

Да ли је компензација начин за решавање проблема презадужености?

- Јесте, свега пет до 10 одсто укупног проблема може да се реши компензацијом, али то је начин да се крене са спречавањем даљег раста неликвидности - сматра Здравковић, истичући да је за решавање овог проблема неопходна заједничка одлука и консензус у врху власти да се проблем реши.

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/aktuelno.69.html:340754-Bolest-udara-po-dzepu>

Болест удара по џепу

Б. РАДИВОЈЕВИЋ |

Чак 30 одсто укупних трошкова за здравство финансира се мимо здравственог осигурања. Србија у европском врху по директним издвајањима грађана за здравство

САМО за лекове који се издају о трошку здравственог осигурања грађани Србије, према званичним подацима Републичког завода за здравствено осигурање, издвојили су прошле године 4,65 милијарди динара. То обухвата фиксну партиципацију од 50 динара по кутији или процентуалну доплату за поједине лекове.

Међутим, не постоје прецизни подаци о томе колико се укупно новца директно из џепова грађана издваја за лечење, мимо оних 12,3 одсто који се од плата одбијају за здравствени допринос. Према неким проценама, приватна потрошња за здравство премашује 30 одсто.

- У здравственом систему Србије, према прелиминарним резултатима Националног здравственог рачуна, за годину дана утрошено је укупно 279 милијарди динара - речено је за „Новости“ у Институту за јавно здравље „Др Милан Јовановић Батут“. - Од тога је 176,5 милијарди финансирано из јавног сектора, а 102,5 милијарди динара из приватних џепова.

Шта се мимо 280 евра по становнику, колико тренутно од доприноса имамо у здравственој каси годишње, издваја за лечење? Најмања, али најмасовнија ставка је основна партиципација од 50 динара за сваки преглед или кутију лека.

- За фиксну партиципацију осигураници су прошле године издвојили 1,7 милијарди динара - кажу у РЗЗО.

Од процентуалног учешћа у цени лекова са А1 листе, у здравствену касу слило се још 2,95 милијарди динара. Осигураници са упутом плаћају и 300 динара за преглед скенером, 600 за преглед магнетном резонанцом, процентуално учешће за имплантате, 50 динара по болничком дану, затим лекове у слободној продаји... Од 4.000 лекова који су регистровани у Србији, њих око 2.000 издаје се у потпуности или делимично о трошку осигурања, и то су лекови који се најчешће и користе.

Са тих 30 одсто приватних издвајања за здравство, Србија се сврстава међу, за грађане, скупље здравствене системе, јер се, рецимо, у земљама ЕУ на директна плаћања за здравство троши 18 одсто укупних издвајања у овом сектору.

- Србија тренутно за здравство има 280 евра по становнику годишње, што је два и по пута мање него што има Хрватска и чак четири и по пута мање него Словенија - каже Зорица Павловић, помоћник министра здравља. - Због тога морамо да се „држимо“ принципа солидарности, узајамности, да би здравствена заштита била свима доступна.

У Словенији, рецимо, јавни приходи здравства чине 79,7 одсто. Од обавезног здравственог осигурања „прикупи се“ 74,9 одсто, а осталих 4,8 одсто су средства општина и државног буџета... Близу 20 одсто трошкова здравствене заштите покрива се из приватних фондова, а највећи део, 12,3 одсто, долази од додатног здравственог осигурања. За разлику од просечног српског осигураника, који све „доплате“ у здравству даје директно из џепа, просечан словеначки осигураник има допунско здравствено осигурање, па из новчаника „вади“ само осам одсто за лечење.

ДАНЦИ ДАЈУ НАЈМАЊЕ

Листа ОЕЦД за 2009. годину показује да Чешка спада међу земље с најнижим уделом приватних издвајања за здравство. Учешће пацијената у трошковима лечења мање од 16,6 одсто, колико је у Чешкој, има једино Данска - 15,5 одсто.

Ниско учешће имају Исланд (17,4 одсто) и Шведска (18,6 одсто). На супротном крају су Швајцарска, где је приватно учешће 40,3 одсто, Словачка, са 30,8, и Мађарска, са 30,4 одсто.

У Чешкој се из фондова покрива 78,2 одсто здравствених трошкова, 5,3 одсто су државни издаци, они из буџета, а само 16,6 одсто су плаћања из џепа, кроз приватно осигурање, донације непрофитних организација или је то новац који фирме издвајају за здравствену заштиту запослених.

Сезонци дневно зараде и 2.000 динара

В. Н.

На сезонским пословима ради све више малолетних особа. Траже се продавци сладоледа, конобари, кувари...

За сезонске послове данас се одлучује све више малолетника, а они, као и њихове „старије колеге“, на продаји сладоледа и гардеробе, на грађевини или као конобари, кувари, точиоци пива, промотери, собарице и магационери могу да зараде дневно и више од 2.000 динара.

Најплаћенији је физички рад - утовар, селидбе и грађевина, тражене су и промоције, а током летњих месеци, пре свега због годишњих одмора, у већим компанијама, банкама и бутицима често су потребне и замене, на месец-два.

Према подацима Инфостуда, понуда сезонских послова се није битно променила у односу на претходну годину - траже се комерцијалисти, угоститељи, радници обезбеђења, агенти, промотери, физички радници, анкетари, грађевински радници...

Такве послове махом нуде омладинске задруге и дневнице се крећу од 1.200 динара и, премда је сезона, понуда за бербу воћа и поврћа тренутно нема. У Омладинској задрузи „Трагач“ кажу да се по сату, зависно од природе посла, може зарадити од 100 до 150 динара, да се за утоваре и селидбе дневнице крећу између 1.500 и 2.000 динара, а да промотери могу зарадити и више.

Просечна месечна плата за рад преко ОЗ „Булевар“ је око 25.000, а траже се анкетари, статисти, конобари, продавци сладоледа, особе за дељење рекламних летака...

У Националној служби за запошљавање нема статистичких података о понуди сезонских послова, јер их Закон о раду и не дефинише као посебан вид радног ангажовања.

ПОСЛОВИ ЗА ИНВАЛИДЕ

У НСЗ наводе да особе са инвалидитетом, у зависности од процењених способности, могу бити ангажоване на свим сезонским пословима, али да су то најчешће брање воћа и поврћа, продаја сладоледа, рад у угоститељско-хотелијерским објектима и послови на пољопривредним газдинствима. Међутим, према подацима Инфостуда, међу пословима који су доступни и особама са инвалидитетом сезонских нема.

Државе на ивици банкрота – и шта ако „падну”

Државе на ивици банкрота – и шта ако „падну”

Криза у еврозони довела је Грчку на ивицу банкрота, на „танкој линији” играју и Португалија, Ирска, Шпанија и Италија, док стручњаци упозоравају да би – ако мере спасавања не успеју – „предбанкротна” криза могла да закачи чак и Белгију и Француску.

Банкрот државе је стање када она није више у стању да плаћа своје обавезе, пре свега дугове, преноси Танјуг.

Према економској теорији, банкротство је последња фаза привредне кризе, када угрожена земља - било због последица рата (случај Немачке), или погрешне економске политике (пример Аргентине, али и Русије крајем деведесетих година 20. века) – није у стању да враћа раније узете зајмове, нити да пронађе, на међународном нивоу, нови извор кредита, чак иако је спремна да плати екстра камате.

Држава у банкроту објављује да не може више да исплаћује пензије и плате јавном и државном сектору. Искуства говоре да тада јавне услуге постају много лошије и да неминовно прете социјални немири.

Резултат околности које носе заједнички назив „банкрот државе” је огроман раст незапослености и радикално смањење куповне моћи.

Држава, да би спречила банкрот, обично прибегне штампању новца без покрића, сем у случају када има дугове везане за девизну клаузулу које не може да исплати, па грађани изгубе део капитала који је везан за новац, деонице или некретнине.

Банкрот државе значи и удар на штедњу у банкама, а грађани то унапред „осете” – између осталог редовима испред банака.

Банкрот државе не значи аутоматски њену ликвидацију. И после банкрота држава (обично) постоји – иако, на пример, још није разрешена дилема да ли је СФРЈ пропала зато што је банкротирала, или је банкротирала зато што је пропала.

СФРЈ је још од 1983. године, у време премијерке Милке Планинц, доносила прописе диктиране принудом банкрота, а у државама насталим из бивше Југославије, посебно у СРЈ (Србија и Црна Гора), али и БиХ и Македонији, банкрота су кулминирала почетком деведесетих година.

У СРЈ је 1992. године, у време ратног окружења и економске блокаде земље забележена инфлација 19810,2 одсто и то је био „светски рекорд“ после Другог светског рата.

Многи аналитичари наводили су почетком нове деценије да су банкроту најближи Аргентина и Пакистан.

Аргентина, чији спољни дугови премашују 180 милијарди долара, почела је почетком деведесетих година прошлог века доследно да примењује економску „шок“ терапију ММФ (строга монетарна политика, циљно ниска инфлација и нереално висок курс националне валуте, подмиривање приспелих спољних обавеза узимањем нових зајмова), што је на крају довело до потпуног привредног слома и банкрота државне касе.

Након потпуног финансијског банкрота та земља је пре неколико година решила да откаже сарадњу са ММФ-ом и у релативно кратком периоду је почела нагло да се економски опоравља, бележећи високе стопе привредног раста и задовољавајући вишак у спољној трговини.

Чак и Немачка, чија привреда је већ деценијама појам узорне и успешне економије доживела 1923. и 1945. године, непосредно након Другог светског рата, потпуни финансијски крах.

Државе - банкротисане, како је записао немачки економски аналитичар Кристијан Неф, само научни појам већ, као што се то јасно дало уочити у случају Аргентине, а 1998. године и Русије, врло реална финансијска категорија.

објављено: 08.08.2011.

<http://www.dnevnik.rs/node/40315>

Ради а не прима плату 300.000 радника

Податак да тренутно у Србији радну књижицу има свега 1,75 милион запослених и поред свеукупне економске кризе у којој је наша држава већ низ година, у стварности ипак није у потпуности тачан.

Наиме, осим оних који раде легално, постоји најмање још око милион оних који зарађују на црно не мислиће на сутра и на то да таквим радом неће никада стићи до пензије. Свесни тога да је армија оних који траже посао из године у годину све већа, ови невољници пристају на то да раде илегално, знајући да при том помажу газди да на њима зарађује и вара државу, али и да им већ данас узима будућност.

Председник Уније послодаваца Србије Небојша Атанацковић истиче да је тешко рећи колико људи у Србији заиста ради на црно, али додаје да мисли да је то ипак мање од милион.

– Решење да се смањи број оваквих радника је једноставно. Држава треба да смањи порезе и доприносе на плате запослених јер до сада су и послодавци и радници прећутним договором на неки начин варали државу. Тако су делимично на добитку били и радник, који је добијао нешто већу плату, али и послодавац, који је избегавао плаћање државних намета. Само мањим дажбинама број радника који раде у сивој економији ће се смањити – објашњава Атанацковић.

Због „варање” државе, у којем, ако је веровати челнику послодаваца учествују и сами радници, они који данас имају радну књижицу али и сви остали грађани Србије из свог џепа платили су у протеклој деценији чак три круга повезивања стажа. Јер, чак и они радници који се воде међу запослене годинама добијају само плату али не и уплаћене доприносе које је газда дужан да сваког месеца даје у буџет Србије. Држава је до сада, и поред бедних плата које примају чак и они који легално раде, „откупила” 560.000 година радног стажа и за то издвојила 18,6 милијарди динара. Толики је цех за само шест година толерисања бахатим газдама да раднике остављају без будућности.

Када су послодавци схватили да је држава увек ту да покрије њихову бахатост и немар, нису се задољили само држањем радника на црно и неуплаћивањем доприноса већ су у протеклој години увели нову „дисциплину” а то је неисплаћивање плата. Осим око 600.000 запослених који данас у Србији добијају минималну зараду, постоји, барем тако тврде синдикати, чак 300.000 радника који плату нису добили по неколико месеци. Процене синдиката су да су „срећници” они запослени којима плата касни месец-два јер је просек кашњења све већи па је тако постало готово уобичајно да се на део зараде, дакле не целу, чека и по пола године. Свако помињање плате често за саме раднике буде кобно јер уместо да добију оно што су зарадили, стиже им решење о отказу уз обавезно упуство синдикалних централа да туже газду. Пошто је овде обраћање суду и тужба против несавесних газда неизвесна работа, многи дижу руке и алале неисплаћене рате, а и они који истерају правду и добију судску одлуку да им се морају дати све заостале плате остају кратких рукава јер послодавци на рачуну немају новца којим би их обештетили. И тако округ.

Држање радника на црно, неуплаћивање доприноса и кашњење у исплати плата, показује пракса у Србији, послодавцима се исплати јер се казне њима изречене могу избројати на прсте. „Распуштени” послодавци због тога и не хају за Владину уредбу која је требало да их подстакне на то да запосле нове раднике: за нешто више од месец дана, уз све погодности које су им дате, запослено их је само седамдесетак. Јер, зашто би и било шта плаћали када већ годинама имају раднике који раде за мале паре и за које ништа не уплаћују? Да зло буде веће, ни радницима који су пријављени – а они се рачунају међу оне запослене – нико не може гарантовати да ће стећи услове за пензију. С друге стране, чак и ако их стекну, већ данас добро знају да ће им пензија бити на нивоу социјалне помоћи јер газде чак и када плате доприносе, чине то на минималну основицу. Због тога би сви они који данас имају радно место – јер, руку на срцем оно је данас, без обзира на то што су плате мале, драгоцене – требало редовно да контролишу да ли им послодавци уплаћују доприносе пошто у Фонду ПИО кажу да непријатна изненађења нису реткост.

Љ. Малешевих

Мало кошта а много вреди

Рад на црно мало кошта а много вреди и постало је већ уобичајено да се у Србији више исплати радити на црно него легално. Због тога приватни послодавци упозоравају на то да ће се, уколико не дође до структурних реформи пореског система и решавања великог броја проблема у привредном амбијенту, број пријављених и непријављених радника изједначити. Другим речима, легална запосленост ће и даље наставити да опада а сива економија расте, а при том новац који држава губи због такве „математике” дупло су већа од буџетског дефицита. Зато, крајње је време да Влада одлучи хоће ли ићи у принудну наплату и натерати газде и саму себе да редовно измирују обавезе према радницима или ће и даље толерисати финансијску недисциплину и дозволити да се број легално и илегално запослених радника изједначи.

Зрењанинска пивара у бурету без дна?

Зрењанинска индустрија пива (ЗИП) поново трага за купцем. Стечајни управник ове фабрике Драган Божић, на основу решења Привредног суда у Зрењанину, а уз сагласност одбора поверилаца,

огласио је за 1. септембар другу продају покретне и непокретне имовине овог индустријског првенца у граду на Бегеју. Потенцијалним купцима нуди се фабрички круг пиваре са магацинима, у непосредној близини центра града, затим шпиритана са помоћним објектима у Улици Бригадира Ристића, два стоваришта са продавницама у Кикинди и Петровцу на Млави. Али, и скоро комплетна опрема за производњу пива – од казана, ферментора и пастеризатора, до резервоара и линија за пуњење. Као и приликом неуспелог покушаја продаје 16. јуна, и на другој лицитацији почетна цена је 177,2 милиона динара. Ипак, у огласу за продају имовине стечајног дужника истиче се да та цена није минимално прихватљива вредност, нити је на било који начин обавезујућа за понуђаче. То значи да је овог пута могућ сваки договор и свака цена коју прихвати одбор поверилаца.

Шта је пре два месеца одвратило потенцијалне купце тешко је рећи - да ли превисока цена или можда чињеница да је у међувремену град Зрењанин постао корисник два хектара земљишта на ком се налазе погони пиваре. У преводу, потенцијални купац за милион и по евра могао би да добије зграду и машине у Улици Петра Бојовића, али земљиштем од скора газдује локална самоуправа. Није тајна да је уствари управо локација, погодна за градњу разних објеката, мамац за оне који би одрешили кесу. Једна од најстаријих српских пивара и један од првих индустријских погона у граду на Бегеју, деценијски бренд Зрењанина и његове привреде, непрекидно је производила пиво од 1745. до 2006. године. Тада је приватизована, а нови газда - контроверзни војвођански бизнисмен Момчило Рајић, звани Спас, против ког се тренутно воде истраге због сумње у бројне незаконите радње, убрзо је прекинуо производњу и ставио катанац на ЗИП. Без посла је остало око 250 радника, који све до прошле године нису могли да реше свој радно - социјални статус, пошто им газда није уплаћивао пензијско осигурање. Над пиваром је, на предлог града Зрењанина, јула прошле године, након што је Рајић покушао да однесе производне машине, када је интервенисала и полиција, покренут стечајни поступак. Локална самоуправа је имала право да затражи стечај због дугова које је Рајић оставио граду и пореској управи.

Из Градске куће у Зрењанину, додуше незванично, последњих месеци могло се чути да зрењанински челници преговарају са неким европским компанијама за производњу пива. Наводно, страни инвеститор је заинтересован за обнову точења у граду на Бегеју. За сада, међутим, конкретних доказа о томе нема .

Ж. Балабан

<http://www.kurir-info.rs/vesti/drustvo/putari-nibensa-blokiraju-granicu-110716.php>

ПУТАРИ НИБЕНСА БЛОКИРАЈУ ГРАНИЦУ!

Уколико данас не буду исплаћене све заостале зараде, радници „Нибенс групе“ прете новим блокадама

БЕОГРАД, НИШ - Паре на сунце или...?

- Када ће новац стићи на рачуне путарских предузећа „Нибенс групе“ за исплату зарада, зависи од државе, речено је јуче Тањугу у АИК банци, док у Самосталном синдикату путара Србије кажу да банке условљавају „Путеве Србије“ и онемогућавају исплате зарада радницима.

Председница Самосталног синдиката путара Србије Соња Вукановић, међутим, рекла је да банке и држава „врте раднике у круг“ и да ће, уколико данас не буду исплаћене све заостале зараде и обезбеђена средства за наставак рада, путари у уторак организовати протестну блокаду траке у изградњи на Коридору 10, као и граничних прелаза и наплатних рампи.

ДНЕВНЕ НОВИНЕ
Правда

<http://www.pravda.rs/2011/08/07/procena-svesti-pa-otkaz/>

Процена свести, па отказ

СУБОТИЦА – Суботички Завод за јавно здравље направио је недавно списак отпуштања, нису штедели ни труднице ни самохране мајке, а главни критеријум за оцену способности радника била је „процена њихове свести“.

Самостални синдикат Суботице остао је затечен догађањима у Заводу, јер према речима заменика Стевана Хуђија, Синдикат се чуди критеријумима којим руководство оцењује свест запослених.

- Прво им оцењују свест, а онда их отпусте – каже Хуђи указујући на спорне критеријуме, због којих је Завод затражио помоћ Самосталног синдиката.

- Синдикат те установе тражио је да Самостални синдикат помогне око права из колективног уговора у Заводу, где је најављен технолошки вишак за око 14 радника. На списку их је 34 од 146 запослених. Са адвокатом смо од руководства затражили спискове отказа и критеријуме оцењивања, због много при-медби.

Радници се жале да није било транспарентног дијалога са синдикатом око отказа, а да су спискови сачињени по нахођењу руководства.

- Неки радници са списка тврде да доживљавају мобинг од појединих руководилаца, а Синдикат ће и на то реаговати – каже Хуђи за „Правду“.

Морана Миковић, лекар специјалиста микробиологије и паразитологије, директорка Завода за јавно здравље, за оцењивање свести запослених каже да се таква пракса примењује у Европи годинама.

- Радиле смо у складу са законом, са свим колективним и општим колективним уговорима. Руководство је на основу усвојених критеријума оцењивало запослене и њихове резултате рада. То су радили начелници и руководиоци јединица. Оцењивали смо свест свих радника и оних који су на списку за вишак. Организовали смо и радионицу на тему „Интелектуални капитал и процена свести запослених“, што је европски тренд у раду са запосленима. Процењивали смо колико су радници предани послу, да ли имају позитиван маркетинг за фирму, размишљају ли о послу и када оду кући.

На списку отказа нашли су се радници који имају најмање поена за свој рад.

- Синдикат није дао позитивно мишљење на социјални програм, али затражили смо да поново размотре свој став – каже Миковићева и тврди да самохрана мајка није ничим заштићена, осим ако има дете до две године и ако су им просечни приходи мањи од минималног загарантованог, што, каже, у Заводу није случај.

Ко оцењује свест директорке?

- Не треба бити клинички психолог па закључити да директорки овакви „тестови“ служе као покриће за већ припремљене одлуке о отпуштању њој неподобних људи. Није то никаква европска пракса, нити корак напред, већ много корака уназад, у време СССР-а и обрачуна са политичким неистомишљеницима - каже за „Правду“ Александра Јанковић, клинички психолог и посланик, и додаје да је време такво да сви имамо неке менталне проблеме. Она истиче да је европски тренд у поштовању људских права и заштити приватности.

- Ко је ту директорку, као и многе друге директоре, тестирао да ли њихове менталне способности и капацитети дозвољавају обављање једне тако одговорне функције – пита се Јанковићева.

Добила битку против директорке

Катарина Гаврић, бивша начелница финансија у Заводу, по доласку нове в. д. директорке Моране Миковић, распоређена је на непостојеће радно место, због чега је поднела тужбу.

- Општински и Апелациони суд је 1. јуна донео правоснажно решење у моју корист, којим је поништено незаконито распоређивање и одбијена жалба директорке Завода др Моране Миковић. Почетком јула сам по пресуди враћена у финансије, а у првој групи за отпуштање нашло се и моје име. Отказ нисам добила јер је Суд баш тада донео пресуду којом је одбио жалбу директорке др Миковић – објашњава Катарина Гаврић за „Правду“.

По повратку, компјутер јој је испражњен, недоступна јој је пословна документација.

- Жеља ове раднице је да направи сензацију од читавог догађаја и не може да се дозволи да један човек узурпира поверење у Институцију – кратко је прокоментарисала читав случај др Моравчевић.

Н. Харминц- Г. Ј. П.

<http://www.pravda.rs/2011/08/07/poslednja-nada-za-invalid-rada/>

Последња нада за инвалиде рада

БЕОГРАД – Стотинак радника Предузећа за професионалну рехабилитацију и запошљавање особа са инвалидитетом (ДЕС), после вишенедељног протеста испред Министарства економије, окупило се јуче испред Скупштине Београда где су од свог оснивача затражили помоћ у решавању статуса фирме и неисплаћених зарада.

Запослени у „Десу“, међу којима је највећи број инвалида, и овога пута су се сусрели са кордоном полиције испред улаза у Градску скупштину, али за разлику од протеста испред Министарства економије када су покушали да пробију кордон и уђу у зграду, овога пута су радници само звиждуцима и пиштаљкама изразили своје незадовољство.

Председница самосталног синдиката „Деса“ Јасминка Обрадовић и председник Индустријског синдиката Петар Сарих предали су писмо са захтевима радника које је примио заменик градоначелника Милан Кркобабић и који је после разговора са представницима радника „Деса“ обећао помоћ.

– У Градској управи немамо инструменте да решимо „Десов“ проблем, али можемо да укажемо на то, да покренемо иницијативу и помогнемо у решавању код надлежних институција – рекао је Кркобабић.

Јасминка Обрадовић за „Правду“ каже да је задовољна што се коначно нешто помера са мртве тачке и да сада са више оптимизма инвалиди рада чекају наредне дане.

– После 33 дана како смо и по температури од 40 степени свакодневно протестовали испред Министарства економије и како је чак и кордон полиције кретао на нас, сада коначно имамо неку наду да ће нам се изаћи у сусрет и да ће радници „Деса“, махом инвалиди, добити своје плате. Што је још важније, очекујемо да ће коначно бити решен статус фирме од које нам свима зависи егзистенција.

Кркобабић је рекао да ће се код Министарства економије заложити за заштиту „Деса“ као једине компаније те врсте која запошљава инвалиде у Србији.

– Били смо већ на ивици очаја и спремни да од понедељка сви полежемо на улице испред Министарства економије, али ћемо сада сачекати да видимо хоће ли до реалних помака доћи – каже Обрадовић.

Овације „Правди“

Долазак новинара и фоторепортера „Правде“ међу окупљеним радницима „Деса“ изазвао је право одушевљење, као и аплауз и скандирање нашем листу због објективног и континуираног извештавања о протестима и проблемима са којима се сусрећу.

– Захвални смо „Правди“ што је једини медиј који јавности преноси са чиме се инвалиди запослени у „Десу“ сусрећу и што то чини објективно и професионално – рекао је Обрадовић.

С. Миловановић

<http://www.rts.rs/page/stories/sr/story/57/Srbija+danas/936432/Putari+izme%C4%91u+banke+i+dr%C5%BEave.html>

Путари између банке и државе

АИК банка тврди да од државе зависи термин исплате путара "Нибенс групе". Представник синдиката каже да банке и држава "врте раднике у круг". Ако сутра не буду исплаћене заостале зараде, путари ће у уторак блокирати радове на Коридору, граничне прелазе и наплатне рампе на аутопуту.

Када ће новац стићи на рачуне путарских предузећа "Нибенс групе" за исплату зарада зависи од државе, речено је *Тањузу* у АИК банци, док у Самосталном синдикату путара Србије кажу да банке условљавају Путеве Србије и онемогућавају исплате зарада радницима.

Директорка маркетинга АИК банке, која је највећи финансијски поверилац "Нибенса", Ана Инђић је рекла да су се банке договориле о реструктурирању тог пословног система и да само од државе зависи када ће путари добити заостале плате.

Председница Самосталног синдиката путара Србије Соња Вукановић је, међутим, рекла *Тањузу* да банке и држава врте раднике у круг и да ће уколико сутра не буду исплаћене све заостале зараде и обезбеђена средства за наставак рада, путари у уторак организовати протестну блокаду траке у изградњи на Коридору 10, као и граничних прелаза и наплатних рампи на аутопуту.

"Молили смо АИК банку да одложи наплату потраживања како би радници могли да почну да примају плате и поново раде, али та банка и даље тражи од Путева Србије гаранцију, односно да морају да обезбеде АИК банци тај новац без обзира да ли ће га радници 'Нибенс груп' зарадити у наредном периоду", навела је Вукановићева.

Према њеним речима, власник "Нибенс групе" Мило Ђурашковић, који је у мају ухапшен због злоупотребе службеног положаја, приликом задуживања код АИК банке као гаранцију је унапред заложио новац који "Нибенс група" треба да добија за одржавање путева

Вукановићева је рекла да јој је генерални директор Пuteва Србије Зоран Дробњак у петак рекао да не може да подржи такав захтев АИК-а и да ће радници добити новац тек када од банке буде добио потписан папир у коме је наведено да неће условаљавати исплату тог новца.

Мркоњић: Најважније да "Нибенс" настави да ради

Министар за инфраструктуру и енергетику Милутин Мркоњић је у суботу изјавио да би исплата новца путарима могла да почне већ од данас или сутра, а да ће банке у наредних неколико дана одблокирати рачуне предузећа "Нибенс групе".

"Банке су се договориле да 'Нибенс настави' да ради, што је за државу најважније", рекао је министар Мркоњић наводећи да је већ потписан протокол који садржи елементе уговора, у коме се види на који начин ће групација за градњу путева наставити да ради.

"Молим раднике да то прихвате и да се врате на градилишта" рекао је министар.

Мркоњић је навео да су банке већ одабрале ново руководство "Нибенса" и додао да очекује да ће путари наставити да раде на већ ангажовним пројектима на изградњи коридора 10 и 11.

Банке, као највећи повериоци путара "Нибенс групе", потражују између 110 и 130 милиона евра.

Представник "Нибенс групе", који координира рад пет путарских предузећа, Милутин Гашевић, рекао је у петак да Групација дугује укупно око 180 милиона евра и да има уговорене послове за 60 милиона евра.